

Nr 914

Av herr Lorentzon m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 118, med förslag till kungörelse om ändring i byggnadsstadgan den 30 december 1959 (nr 612).

(Lika lydande med motion nr 745 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 118 år 1966 föreslås en ändring i byggnadsstadgan varigenom särskilda åtgärder stadgas för att bereda rörelsehindrade personer möjlighet att nyttja utrymmen i byggnader till vilka allmänheten har tillträde. Bostadslägenheter är undantagna i stadgandet med motivering att det inte är realistiskt att utrusta alla lägenheter så att de motsvarar de rörelsehindrades behov. Det framhålls att denna fråga bör lösas genom produktion av speciallägenheter.

Vi vill instämma i påpekandet att de rörelsehindrades behov i detta avseende bör tillgodoses genom inrättande av specialbostäder. Det gäller företrädesvis för personer som har behov av särskild utrustning. Det är naturligtvis oralistiskt ur ekonomisk synpunkt att specialutrusta varje bostadslägenhet. En sådan utrustning skulle bli obekvämt för dem som inte är i behov av särskilda anordningar. Vi anser emellertid att de bostäder som inte är speciellt utrustade för rörelsehindrade personer bör utformas så att de inte i onödan försvårar för en rörelsehindrad att utnyttja bostaden. De flesta rörelsehindrade kommer inte i åtnjutande av specialbostäder och har heller inte behov av en sådan, *om bostäderna i övrigt utformades så, att de inte i onödan försvårar boendet för dem.* Genom åldrande och sjukdom blir många människor mer eller mindre rörelsehindrade, varför åtgärden inte kan betraktas som onödig.

Vårt förslag avser förbättringar som vid nybyggnad kan göras utan större kostnader. I våra nuvarande bostäder vållar t. ex. alltför lågt sittande väggkontakter, oåtkomliga garderobsutrymmen, smala dörrar o. s. v. svårigheter även för lindrigt rörelsehindrade personer. Med vårt förslag vill vi fastslå principen att vid nybyggnad och planering av bostäder skall alltid lösningar och åtgärder vidtagas för att undanröja svårigheter för lindrigt rörelsehindrade att även utnyttja »de vanliga» bostäderna.

Det i propositionen avsedda syftet skulle kunna uppnås och samtidigt de i denna motion anförda önskemålen kunna bli beaktade, om riksdagen — i stället för det i propositionen föreslagna tillägget i byggnadsstadgans 42 § — fattade beslut om här nedan föreslagna tillägg i stadgans 46 §.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi därför,
att riksdagen måtte besluta

att avslå förslaget i Kungl. Maj:ts proposition nr 118 avseende ändring i byggnadsstadgan den 30 december 1959 (nr 612) om ett tillägg till 42 a § »De utrymmen... eller sjukdom»;

att antaga följande

Kungörelse

om ändring i byggnadsstadgan den 30 december 1959 (nr 612)

Härigenom förordnas, att byggnadsstadgan den 30 december 1959 46 § får följande ändrade lydelse:

§ 46.

(Gällande lydelse)

Byggnad för stadigvarande bruk, vari inrymmes bostads- eller arbetsrum, skall anordnas och inredas så, att den bereder möjlighet till trevnad och god hygien. Den skall innehålla nödiga förvaringsutrymmen samt vara försedd med behövlig sanitär utrustning.

(Föreslagen lydelse)

Byggnad för stadigvarande bruk, vari inrymmes bostads- eller arbetsrum, skall anordnas och inredas så, att den bereder möjlighet till trevnad och god hygien, *ävensom att byggnaden i skälig omfattning utformas så att den blir tillgänglig för och kan utnyttjas av personer vilkas rörelseförmåga är nedsatt till följd av ålder, invaliditet eller sjukdom.* Den skall innehålla nödiga förvaringsutrymmen samt vara försedd med behövlig sanitär utrustning.

Särskilt skall — — — och god belysning.

Stockholm den 26 april 1966

Gustav Lorentzon (k)

Henning Nilsson (k)

Gunvor Ryding (k)

Helmer Holmberg (k)